
OSOBNÍ ZPRÁVA

Prim. MUDr. Slavoj Brichcín se dožívá sedmdesáti let

Česká psychiatrie a i sexuologie může mít radost a být pyšná, že 7. února 1935 přišel v Čermné na Domažlicku na svět tvoreček, který po 70 letech života vyrostl v reprezentanta těch nejlepších tradic medicíny. Byl jím Slavoj Brichcín. Snad jen sudičky věděly jaký bude jeho životní běh, když mu dávaly do vínku pokoru před světem i lidmi, úctu k tradičním hodnotám a spravedlivost.

Oba rodiče byli pedagogové. Maturoval již v 17 letech, když do první třídy obecné školy docházel již od svých 5 let a učil ho otec-učitel. Vystudoval lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Plzni a ve vyšších semestrech studoval souběžně i dva roky psychologii na filozofické fakultě UK.

Lékařskou dráhu započal v Psychiatrické léčebně v Dobřanech a již tehdy probleskoval seriózní zájem o psychiatrii a vřelý a humanistický vztah k nemocným. Jeho prvním učitelem byl prim. Bašný starší. Po první atestaci přešel na psychiatrické oddělení KÚNZ v Českých Budějovicích, kde postupoval od sekundáře přes staršího sekundáře k ordináři pro sexuologii. Založil a vybudoval sexuologický ordinariát a pro obživu psychiatrických ambulancí (Stod, Prachatice, Český Krumlov, železniční ambulance, ambulance KÚNZ, též EEG laboratoř).

Učiteli psychiatrie mu byli doc. Nevole v Dobřanech a prim. Klen v Českých Budějovicích. V sexuologii jej vzdělával a vychoval prof. Hynie. Všichni tři vtiskli do jubilanta své priority, zvláště pak chápavý přístup k nemocným a někdejší noblesu.

Získal atestaci II. stupně (1969), atestaci ze sexuologie (1976).

Velkým přerodem se stal rok 1986, kdy získal místo primáře v Psychiatrické léčebně v Praze – Bohnicích. Systematickým úsilím vybudoval specializované sexuologické oddělení, které vede doposud. V práci s pacienty se sexuálními poruchami a s delikvencí preferoval komplexní, medicínsko-psychoterapeutický přístup a do léčebného procesu vkládal hlavně pochopení, ale i autoritu své osobnosti. Snad proto získalo toto oddělení velmi příznivou pověst a léčebné výsledky. Kromě kurativy

se věnoval i výzkumu, pedagogické práci a kulturně-osvětové činnosti. Zkoumal osudy a příčiny sexuálních delikventů a motivaci sexuálních deviací. Málo je znám jeho originální výzkum (spolu s MUDr. Davidem), který registroval, na kterých partiích ženského nahého těla pohled spočine nejprve.

Velké možnosti se mu otevřely po r. 1989. Do té doby totiž nevzbuzoval přílišnou politickou důvěru a byl tlumen ve svých aktivitách. Stal se předsedou tzv. rehabilitační komise bohnické léčebny, která přešetřovala stížnosti na údajné neoprávněné hospitalizace. Z desítek stížností shledala komise částečně oprávněnou jednu stížnost. Byl jmenován předsedou Komise pro ochranné léčení a v této funkci se zasloužil o korunování mnohaletého úsilí o zřízení detenčního ústavu pro psychiatrické nemocné. Byl jmenován členem Centrální etické komise Ministerstva zdravotnictví ČR. Založil a houževnatě, i když nenápadně, organizoval pravidelné Bohnické sexuologické dny, které dosáhly v r. 2004 své 16. reprízy. Vede psychoterapeutickou sekci České křesťanské akademie, kde organizuje přednáškovou činnost. Je dlouholetým členem Psychiatrické, Sexuologické (zde i čestný člen) a Psychoterapeutické společnosti ČLS J. E. Purkyně. Je vyhledávaným soudním znalcem a vypracoval téměř 2000 posudků a dobrozdání pro úřední účely. Zasedal v redakčních radách Acta Sexuologica, Review of Sexuology, Kriminalistika a Zdraví.

Pevné zázemí mu poskytuje rodina, zvláště manželka, inženýrka zemědělství. Z pěti dětí dvě zemřely, ale zbývající mu dělají radost (malířství, počítačová grafika, výuka jazyků).

V r. 1994 jej na nějaký čas zradilo srdce, ale dopracoval se opět téměř plného zdraví.

Slávek Brichcín byl vždy oním tichým, pracovitým, „tažným“ a nezištným pracovníkem, který nebyl a není jevištním typem psychiatra. Ovšem takoví jsou též potřební, užiteční a kumulují kolem sebe vděčnost a úctu. Možná více než ti první.

Ať se Ti i nadále dobře daří.

MUDr. Pavel Baudiš, CSc.